

Stockholm d. 18/12 1900

Kara gassu min!

Borde nästan skrifa: "ynkliga"
Du hörde ju jag med, ty du är nästan lika illa
därav som jag - Ähnej, du är
nog ganska stark du, i jämförelse
med mig, men så har du också
faukar, ord och gärningar i din
makt, och din lilla mamma där
emot är klen i alla styrken f. u.

Ja, gassu min, det är nästan
skamligt att kärra sig så slapp
som jag är med mig denna
mörkrets tid, vore jag inte så
absolut säker på, att det har
broder Casper! —
Må goda minster vara du båda Pekka och han, lille mamma!

en afvergång, och att jag visst
ärlig är så ensam som jag hämmer
mig — då vore det tungt att
lefva lifvet er — — —

Fy, Anna, är detta en jullref, som
börjar med idel jeremiader? —

God jul, älskade son! —

Tack, för hvar du gifvit mig
nu och alltid! — Tack, för att

du eger nog mod att vilja vara
mit barn, fastän det finnes
stunder då du tycker att du
är för gammal att vara det! —

Ja, "tack för allt, ifra vi var små"

Dit sista bref, gosson min,
gjorde mig både godt och ondt;

Han döpte — om du hävde nu det;
hur du har det, och da är jag nöjd.

godt, emedan ^{sag} per att du är fastade
vid den teosofiska arbetet här,
om du också hämmer dig tilligt dragen
till arbetet där hemma; ondt, emedan
^{sag} skrijer att du är tung till ^{sinne}
ibland, att du läter "emotions"
tyrannisera dig, att du rakt inte
vad hvar du egentligen vill.
Ack, min kär, kär gosse, att
jag kunde hjälpa dig! - - -
- Du jag tror att intet sker
utan Mistarens vilja? - Och
dessa frågor du, du som väl
borde känna din lilla mamma
"utan och innan"! - Jo du,
nog lär Mistaren ha en ord med
medan hon är där? - Ja, du kan föreställa
dig att du är fastade vid den teosofiska arbetet här,

laget, då det är frågan om hems
barn, och nog körde det hafva en
ganska stor betydelse att "Kusi
Aika" fått läustand att lofva, men
konsten är att kunna "se klart,"
att icke låta sig förvillas och taga
det som ligger närmast till hands
för att vara det rätta. —

Nu ville jag säga dig nyheten, men
kom väl ihåg, att jag vet inge-
ting med visshet, utan har fått
höra genom annan person, — att
Liander och Fr. Kjelléa åmna
komma till Stockholm, för huru
lång tid, och af hvilken anledning
vet jag åmma ej, men skall så

du
ha
ett
liknande
fortifikat
af d. H. kom du
hur
en
Vid
den
14
jan.
Klara
v. jpa
Fridhem;
nog
möchte
du
finna
her

snart jag far nörmare besked,
låta dig få del därav. Ligger
det nu ikke bra nära din hands,
att här se en "försynens vick"?
Och dock, låt om att resomma
praktiskt och förmufligt in.
Kommer Niander till Stockholm
för att besätta sig här, måste
han hafta en syssla som intänger
honom några tusen kronor, för att
kunna försörja sig och sin family;
måttne han då kan åtaka sif
skötandet af Res. Föder. ? - Måttne
den ikke di skulle komma att bli för
skott ungefar som nu? -
Ja, inte tro jag, att vi skulle

vissa mycket dårpat, och sågon
chabs i "correspondande sekreterare" blefve
nog ej tal om att han kunde bli förtur
Kan du nu vederlägga mig, så var
sa god. Men, släckande argument
måste du komma med; en
vederläggning som är så talande
att jag förstummas —
Hej du, gosseu min, jag borjar
på tro att det är meninget att
vi skola öppna ögonen, att vi
skola skärpa vår syn, och
därför tages ordentliga medel
till för att hjälpa oss till rätta —
Lilla manna talar ett otystligt
språk, tycker du, ja, lägger

du kanske settaf: "det dunkelt sagt,
är det dunkelt tåkta" i Stockars
lika manna, hörket tydligt och
klart språk skulle hon ej föra
— om hon hade tagit till det! —

Men gosse, skall kämpa själv
sin strid till slut, ingen och intet
får vara honom till hjälp, här
på det fysiska planet; — men
hjälp får han, den alora bästa
hjälp, — när han är färdig
att mottaga den —

Ja, järf får också hjälpa dig, —
med min kärleks moderliga,
varma tankar, dagligen, och
mina gänger dagligen! —

— Klackan är nys slagen elva på
kvällen, mina "gossar" ha gått till
vila därinne, och jag har inte
till att sitta längre vid mitt skrif-
bord; — jag skulle kunna sitta
här hela natten och språka med
min egen gosse, det är så vint-
ligt mycket jag har att säga
dig, och dock bli så litet sagt!

— Enas blev mycket glad över din
bref, men mine får läsa det, inte
ens er mamma! — Han är mycket
sysselsatt dessa dagar, så att jag
får fruktat att du inte får något ordent-
ligt bref från honom till jul, men
från Fredrik skrifver han nog i
den 22:a resa vi ditupps; den 23:e
har du mig i "balkongkummet", där

Jag kommer att residera ensam — aldrig, ^{inte ensam} —
Göteborg, — du syns nedan, och jag stryker heel här ofta

du kannen pad det der ey me askna. - V. juldagsone
laisse vi grâlînsa sacerda halec. the theosophy of the Upasins

Shall? - Närde du komma att tyckes om den lika
mycket som jag känner, att jag kommer att giva dig?

Om morgon skrifover jag till H. G. Frau Wilhelma jag hafte en
långt brev; jag är glad att jag kommit uppifylla hennes orthosia

du har et portræt af it. H. som du
allerefter vil have malet i et
værelse ved jæn. staend vi på træet

Ja tid att skrifa till dills manna till far ängel
medan hon är där? — Ja, du kan förstena skrifa

Jag ändå hör
dig ännu — om du hörre vil du det; jag har ännu hört
dig ännu — om du har det, och då är jag nöjd.

En hjärtlig julhälsning från din bror Eugén!
Möst goda märter vara med Pekka och hems! Månu!